

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie T-275/21, Louis Vuitton Malletier / EUIPO – Wisniewski, wniesione w dniu 28 grudnia 2022 r. przez Louis Vuitton Malletier

(Sprawa C-788/22 P)

(2023/C 164/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Louis Vuitton Malletier SAS (przedstawiciele: P. Roncaglia i N. Parrotta, avvocati, a także P.-Y. Gautier, avocat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 21 marca 2023 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostało przyjęte do rozpoznania i że Louis Vuitton Malletier SAS pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 23 grudnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko MG

(Sprawa C-792/22, Energotehnica)

(2023/C 164/35)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Postępowanie karne przeciwko

MG

Powodowie cywilni: LV, CRA, LCM

Strona ponosząca odpowiedzialność cywilną: SC Energotehnica SRL Sibiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada ochrony pracowników i zasada odpowiedzialności pracodawcy, zapisane w art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽¹⁾, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich (Dz.U. WE) L 183/1989, wdrożonej do prawa krajowego ustawą nr 319/2006 o bezpieczeństwie i higienie pracy, w związku z art. 31 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak mające zastosowanie w postępowaniu głównym, wprowadzonemu orzeczeniem krajowego sądu konstytucyjnego, zgodnie z którym sąd administracyjny może, na wniosek pracodawcy i wyłącznie w postępowaniu kontrydiktoryjnym z państwowym organem administracji, orzec prawomocnie, że dane zdarzenie nie może zostać zakwalifikowane jako wypadek przy pracy w rozumieniu owej dyrektywy, i może w ten sposób uniemożliwić sądowi karnemu – do którego zarówno prokuratura wniosła akt oskarżenia przeciwko pracownikowi odpowiedzialnemu, jak i powód cywilny wniósł powództwo cywilne przeciwko temu samemu pracodawcy jako stronie ponoszącej odpowiedzialność cywilną w postępowaniu karnym i przeciwko jego pracownikowi – wydanie odmiennego orzeczenia w odniesieniu do kwalifikacji tego samego zdarzenia jako wypadku przy pracy, co stanowi znamię przestępstw będących przedmiotem postępowania karnego (w przypadku braku którego nie można stwierdzić ani odpowiedzialności karnej, ani odpowiedzialności cywilnej oprócz odpowiedzialności karnej), biorąc pod uwagę powagę rzeczy osądzonej prawomocnego wyroku sądu administracyjnego?